

Udvalgets bemærkninger til lovudkastet om begrænsningsfonde

I kapitel 15 er samlet reglerne om fremgangsmåden ved oprettelse af en begrænsningsfond, herunder om fondens størrelse, samt fordelingen af fonden.

Kapitlet vedrører også begrænsningsfonde, der er oprettet i medfør af kapitel 12 om ansvar for skade ved olieforurening. Baggrunden herfor er dels, at visse bestemmelser i gældende kapitel 12 foreslås ændret, f. eks. den i gældende § 271, stk. 2, indeholdte regel om præklusiv proklama, dels at udvalget har fundet det naturligt, at de processuelle regler for henholdsvis kapitel 10- og kapitel 12-fonde tilpasses hinanden i videst muligt omfang.

Til § 350

I stk. 1 er det fastsat, at reglerne i kapitel 15 gælder for »globalbegrænsningsfonde« oprettet i medfør af forslagens § 240, og »olieskadedefonde« i medfør af gældende § 271.

I stk. 2 er det anført, at en begrænsningsfond skal oprettes ved sø- og handelsretten i København. Tilsvarende bestemmelse findes i forslagens § 240, stk. 1, og § 271, stk. 1.

Denne specielle værnetingsregel for begrænsningsfonde er for så vidt angår globalbegrænsningsfonde efter kapitel 10 suppleret med regler i § 241 a, der kanaliserer en række afgørelser, som ikke er direkte forbundet med fondens oprettelse og fordeling til sø- og handelsretten. I overensstemmelse hermed foreslås det i udkastets § 280, stk. 1, at sager om ansvar for forureningsskade af den i sølovens § 267 nævnte art, der er indtruffet i Danmark, skal anlægges ved sø- og handelsretten i København.

Til § 351

Bestemmelsen fastsætter størrelsen af en begrænsningsfond, »fondsbeløbet«. Det bemærkes, at de i henholdsvis kapitel 10 og kapitel 12 angivne retsvirkninger af en fondsoprettelse er betinget af, at der udover

fondsbeløbene efter § 351 tillige indbetales et tillægsbeløb efter § 353, stk. 2, jfr. forslagens § 353, stk. 3.

I stk. 1 er det angivet, at en begrænsningsfond efter § 240 skal svare til det fulde begrænsningsbeløb efter § 238 for de krav med hensyn til hvilke ansvarsbegrænsningen gøres gældende, og som er opstået ved samme hændelse. Som nævnt i bemærkningerne til § 240 skal fondsbeløbet efter § 351, stk. 1, ikke nødvendigvis omfatte begrænsningsbeløbene for alle de kategorier af krav, som kan være opstået i anledning af den samme ansvarspådragende hændelse; er det klart for den ansvarlige, at de samlede krav i anledning af passagerskade eller anden personskade, jfr. henholdsvis § 238, stk. 1 og stk. 2, ikke vil overstige de her nævnte ansvarsgrænser, kan han vælge alene at oprette en begrænsningsfond for tingsskadekravene, jfr. § 238, stk. 3. Den omstændighed, at der kun indbetales begrænsningsbeløb svarende til én af de i § 238, stk. 1-3, nævnte tre kategorier af krav, vil dog ikke afskære den sagsøgte fra i medfør af § 242 at påberåbe sig begrænsningsretten også i forhold til de skadestyper, for hvilke der ikke er oprettet begrænsningsfond.

Det følger af stk. 1, 2. sætning, at fondsbeløbet udover begrænsningsbeløbet eller begrænsningsbeløbene efter § 238 også skal omfatte renter af begrænsningsbeløbet eller begrænsningsbeløbene fra den ansvarspådragende hændelse og indtil oprettelsen af fonden. Bestemmelsen, der gengiver konventionens artikel 11, stk. 1, 2. sætning, gælder uanset, om der efter de almindelige regler ville tilkomme fordringshaver rente regnet fra et så tidligt tidspunkt.

Baggrunden for bestemmelsen i stk. 1, 2. sætning, er, at man ønsker at opmuntre den ansvarlige til at oprette begrænsningsfond på et så tidligt tidspunkt som muligt fremfor at afvente det tidspunkt, hvor der i anledning af en række enkeltstående arrestbegæring